

[Jens Sørensen (Sejflod).]

Mængde Arbejde ogsaa for Byarbejderne, der som Regel ingen Gavn faar af det Arbejde, der sættes i Gang efter Grundforbedringslovens Principper. Derfor var det heldigt, om det Spørgsmaal blev løst.

Jeg har fremsat disse Udtalelser for at bidrage mit til at skabe Arbejde i Stedet for Understøttelse og ogsaa for at støtte det danske Landbrug.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Jeg vil gerne give min Tilslutning til de Bemærkninger, der er fremført af de ærede Medlemmer Hr. A. C. Mortensen og Hr. Larsen (Bjerre) vedrørende Arbejdstiden for Plejerspersonalet paa vore Sindssygehospitalet. Jeg tror, det maa erkendes, at dette Arbejde er af en saa særegen Karakter og bestandig kræver en saadan Agtpaaagivenhed, at det maa siges at være velbegrundet, at der finder en Reduktion Sted af Arbejdstiden. Derfor udtaler jeg ligesom de før nævnte ærede Medlemmer Haabet om, at den Kommission, som nu behandler Sagen, maa naa til et Resultat, der imødekommer Plejerspersonalets berettigede Ønsker.

Endvidere vil jeg gerne udtale min Glæde over Bebudelsen af, at der til Sommer skal finde en Udvidelse Sted af Farten paa Kalundborg—Aarhus-Ruten derved, at der skal udføres Dobbelttur i begge Retninger. Jeg er ganske sikker paa, at denne udvidede Fart i allerhøjeste Grad vil blive paaskønnet navnlig i Forbindelse med, at der nu paa Ruten er moderne, velindrettede Skibe med Plads til Overførelse af et betydeligt Antal Biler. Meddelelsen har ogsaa vakt Glæde i vide Kredse. Jeg tillader mig at udtale Haabet om, at dette, der er bebudet for Sommerperioden, inden længe maa blive den normale Betjening af Ruten.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser, der er fremkommet under Finanslovbehandlingen Socialloven vedrørende, Udtalelser, som er fremkommet fra konservativ, reaktionær Side, sigtende til, at nu skulde Tiden allerede være inde til, at der skulde finde en Revision Sted af Socialreformen. Jeg maa hævde, at de Betragtninger, der er fremført, har ikke i nogen som helst Henseende været begrundet. Det ligger saa lige for, at man ved en Reform af et Omfang som Socialreformen overhovedet ikke er i Stand til i Øjeblikket at overse Virkningerne, og derfor er det ganske urimeligt at give sig til at tale om, at der skulde foretages en Revision.

Man har villet begrunde det med at

pege paa, at der er stigende Udgifter. Men det er ikke Socialreformen, der bevirker det; det er simpelt hen en Følge af Krisen og dennes Hærgninger blandt Smaakaarsfolk.

Det er jo heller ikke saaledes, at det er en Opdagelse, der er gjort siden i Fjor, da Socialreformen traadte i Kraft. Gaar vi et Par Aar tilbage, ser vi jo ganske det samme Billede med Hensyn til stigende Udgifter: i 1931—32 maatte Hjelpekasserne understøtte 117 671 Personer, deraf i Hovedstaden og Provinsbyerne alene 79 132, og den samlede Udgift for Hjelpekasserne var det nævnte Aar 17,4 Mill. Kr. Tager vi saa det følgende Aar, er Antallet af Personer vokset til 143 648; for Hovedstaden og Provinsbyerne er Tallet 96 303, og den samlede Udgift er vokset til 20,6 Mill. Kr.

Jeg kan tilføje, at i Statistisk Aarvog vil man se, at paa samme Tid er der en betydelig Vækst i Antallet af fattigunderstøttede Personer, og endvidere er det klart, at i Tider, hvor det er vanskeligt at faa Arbejde, er der ogsaa blandt de ældre flere og flere, der maa over paa social Forsorg, blandt dem, der kan blive hjulpet gennem Adgang til Aldersrente. Og der ser vi ganske det samme Forhold — vi tager stadig væk det nævnte Aar —: Antallet er vokset fra 98 835 til 102 452, og Udgiften er vokset fra 60,4 Mill. Kr. til 62,2 Mill. Kr. Man vil ogsaa af de faa Tal, jeg her har nævnt, se, at det stadig væk er Byerne, der faar den største Byrde; Stigningen var i dette Aar 2,2 Mill. Kr. for Hovedstaden og Provinsbyerne, men for samtlige Landkommuner 945 000 Kr.

Jeg har fremdraget disse Tal for at vise, at der ikke er Bund i den Betragtning, at det er Socialreformen, der har ændret Billedet fuldstændigt; det er Krisen! Og jo længere den varer, des stærkere Krav vil den stille, og des flere Udgifter vil der blive.

Jeg vil gerne fortsætte med at sige, at flere af de konservative Medlemmer, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, har givet deres Udtalelser en saadan Form, at de kunde misforstaas derhen, at man fra konservativ Side tænkte paa at varetage Byernes Interesser. Jeg tror jo ikke derpaa, jeg er i saa Henseende ganske enig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som sagde: Man skal ikke lægge Vægt paa Ordene, men paa Gerningerne. Overfører vi dette paa Det konservative Folkeparti og den Sag, det her drejer sig om, ved vi jo alle sammen, at Det konservative Folkepartis Medvirkning fik vi ikke ved Socialreformen, og derfor kan man jo ogsaa for-